

ALAPPROBLÉMÁK

I. rész

Az evangéliumokból és a Hang könyvekből kiragadott idézetek értelmezési problémái

„Mivel sem a sugallatokat, sem a képeket nem úgy adom, mint kész téglákat, hanem inkább úgy, mint feldolgozandó anyagot, ezért időt, energiát kell szánnotok arra, hogy a Tőlem kapott gondolatokat életetekre ebből a **nyersanyagból** kibányásszátok, s alkalmazzátok. E téren úgy járok el veletek, mint a virágokkal. Esőt, talajt adok, de a virág feladata, hogy a neki megfelelő módon építse be ezeket önmagába úgy, hogy segítse növekedését, önnön kibontakozását.” (1/39)

-

„Ti szellemi emberek vagytok. Jobb, ha nem 'kész téglákat' adok nektek, hanem olyan anyagot, amelyből ki tudjátok formálni a nektek megfelelő 'téglákat'. Partnereim vagytok és nem bábuk.” (31/3206)

Az evangéliumok és a Hang könyvek tehát olyan lelki táplálékok, amelyek még nem azok a végső gondolatok, amelyeket *közvetlenül* beépíthetünk napi életünkbe. Van további feladatunk, hogy ezeket a *nyersanyagokat* feldolgozzuk, és alkalmazzuk. Nem spórolhatjuk meg ezt, ha jó úton akarunk járni. A Jézus által közölt *nyersanyagok* feldolgozásának eszköze pedig nem más, mint a **Szentlélek által átjárt józan ész**. Ennek elmulasztása az oka annak, hogy egyes evangéliumi és Hang idézeteket időnként rossz helyen használunk és értelmezünk. Vagyis nem az írásos nyersanyag a forrás, hanem a Szentlélek. (vö.: 6/501, 5/415, 6/486, 18/1812, 27/2758, 33/3459)

A jelen helyes értelmezése

A múltat, a jelent és a jövőt Jézus szerint így értelmezzük helyesen:

*„Amint a tér nem önálló létező, hanem az anyag tulajdonsága, úgy **a múlt és a jövő sem önálló létező, hanem mindkettő a jelen tulajdonsága. Mindkettő annyiban és úgy létezik, amennyiben és ahogy a jelenben létezik. Csak jelent tartok létben. Emlékeitek és ábrándjaitok csak nektek vannak. Jelenetek döntéseitek megnyilvánulása.**” (1/14)*

Tehát csak azt a jelent tartja létben Jézus, aminek a fenti értelemben tulajdonsága a múlt és a jövő is. Olyan jelen nem létezik, aminek ezek nem tulajdonságai.

*Amit pedig a "térről" mondottatok, arról tudnotok kell, hogy a tér nem egy önálló valóság, hanem az anyagnak az a tulajdonsága, hogy viszonyítható más anyaghoz. A földön (és nemcsak a földön) az időről is azt lehet mondani (ismét azt kell mondanom, hogy bizonyos értelemben), hogy nem létezik teremtményektől, mozgástól független, önálló léttel. **A múlt és a jövő a JELEN "tulajdonsága". Egyik sincs a maga valóságában sem a jelenben, sem a jelen nélkül. A múlt azért múlt, mert már nincs. A jövő azért jövő, mert még nincs.** A jelen mindig hordoz valamit abból, ami volt, és abból, ami lesz. Ami volt, azt az emlékezés szintjén, ami lesz, azt az elgondolás, tervezés, fejlődés, haladás szintjén. Tehát minden teremtett létező a maga létsíkjának megfelelő szintjén hordoz egy olyan tulajdonságot, amely alapján lehet múltról, vagy jövőről beszélni vele kapcsolatban, illetve, ha szellem lény, tud beszélni mással kapcsolatban. (11/957)*

Aki a fenti magyarázatokból kiragadja azt a részt, hogy **„A múlt azért múlt, mert már nincs. A jövő azért jövő, mert még nincs.”** – az e fogalmakat illetően tévútra léphet, ha statikusan kezeli ezeket, amelyek között a kapcsolat nagyon is dinamikus. Ez még nagyobb probléma akkor, ha ezt sugallja kiragadva egy hírlevél, mert sokakat megtéveszt.

Tehát a következő idézet a fenti jelen-értelmezés tükrében helyes csak: *„Aki engedi, hogy az Én Lelkem irányítsa, az nem érzi szükségességét annak, hogy a jövőt kutassa. Elég számára az, hogy a jelent szeretettel töltsse meg, s elég számára, ha napra készen figyeli, hogy mit akar belőle a Lelkem kihozni.” (Hang 2571.)*

Aki pedig látja a jelenben a tényeken alapuló a rossz irányt, mint Jézus is – és elég sokan látják – az nem a jövő kutatása. A jövő kutatása lehet tények keresése, de ez nem már meglévő tényekre támaszkodás, mert a tények már nem kutatások.

Az eddig elmondottakat illetően látható, hogy nagyon óvatosan kell bánni az evangéliumokból, vagy a Hang könyvekből kiragadott idézetekkel, hogy helyes szövegkörnyezetben és értelemben használjuk. Fontos, hogy egy témában ne csak a részt, hanem a nagy egészet lássuk, ebben nagyon jól segítenek nekünk a tematikus kigyűjtések. De ez sem elég még, mert mindez is csak egy *nyersanyag*. Mint fentebb elhangzott: A Jézus által közölt nyersanyagok feldolgozásának eszköze a Szentlélek által átjárt józan ész. Ekkor jutunk el **csak** a helyes végeredményhez.

Konkrétabban a múlt a jelen és a jövő kapcsolatáról Jézus tanításának szellemében

Amit a reinkarnáció kapcsán mi karmának nevezünk, ezt jelenti: lehetőséget kaptunk arra, hogy a múltban elkövetett szeretetlenségeinket a jelen életünkben letörlesszük. A jelenben elkövetett esetleges szeretetlenségeinket pedig a jövőben kell letörlesztenünk. Ez a jövő akár jelen életünk későbbi szakaszában is lehet. Itt nagyon jól látható, hogy **„a múlt és a jövő sem önálló létező, hanem mindkettő a jelen tulajdonsága.”**

A jelen lényege egy tartalmi mozgásban lévő pillanatnyi irány, és ezt a mozgásban lévő helyes irányt látva és tartva szentelhető meg csak a jelen! Más szavakkal, csak az a jelen szentelhető meg, aminek tulajdonsága a múlt és a jövő. Statikus jelen, eme tulajdonságok nélküli jelen nem szentelhető meg, mert ilyen nincs.

Továbbá nem elég, ha csak a szűken vett magánéletünkre szűkítjük le ezt a jelent, mert a magánéletünk sincs karanténba zárva, nem független a külvilágban történetektől, amelyektől nem tudjuk függetleníteni magunkat. Máshogy megfogalmazva, a csoport-karmák visszahatnak, részt vesznek magánéletünk problémáiban, itt is igaz, hogy minden mindennel összefügg.

A jelen tartalmi mozgásban lévő pillanatnyi iránya magánéletünkben, de az egész emberiség életében is - *kellő időben* - a feltételek módosításával megváltoztatható. Így a pillanatnyi jelen iránya csak egy lehetséges jövő. Ha azonban a *kellő időből* kifutunk, akkor a jövő eldőlt már, és megvalósul.

A jövőért imádkozni és böjtölni lehet, de nyilván nem azokért, akik az ördögatyától valók. Az ima leginkább azokra lehet hatással, akik vágykeresztségben születtek le, de félrevitte őket a sátán csalija, a vallás és a Biblia. Tudni kell, hogy erősen tapadnak hozzájuk gonosz szellemek. Az értük folytatott imában - dicsőítve Jézust - ezekre a szellemekre, a távozásukra hatni lehet. Jézus nevében meglehetősen parancsolni nekik, hogy távozzanak, de egyben kérni is kell, hogy ezek a tévedésben élő vágykereszteltek az őrangyalaik közvetlen segítségével fogadják be tiszta jézusi tanítást. Ha csak pár embernek így is tudunk így segíteni, akkor már megérte. Jusson eszünkben, hogy értünk is imádkoztak már mások, ha nem is mindig tudtuk, vagy vettük észre ezt, és ami nekünk segített.

A jelent tehát csak a jelenben lévő, a jövőt alakító feltételek figyelembevételével lehet megszentelni!

-

A megváltoztathatatlan múlton lehet keseregni, de ez nem Istentől jön. Ez a múlt már nincs, és aki így foglalkozik a múlttal, tehát a jelenben is a múltban él, az egy olyan valótlanágban él ahol nincs jelen Isten.

Lehet viszont a múltból úgy tanulni, hogy ez a jelenben helyes irányú gondolkodásátalakítást eredményez, ami Istentől jön. Az ilyen ember a jelen tulajdonságát, helyesen használja fel önmaga építésére. *Tehát a múlt nem tud károsan hatni azokra, akik hisznek Jézusban. Jézus csak azokkal tudja megosztani békéjét a jelenben, akik arra keresnek választ, hogy miért jó nekik az, ami valaha velük megtörtént. Aki tehát nem így áll hozzá a múltjához, az képtelen a gondolkodásátalakításra, mert vagy meg akarja változtatni a megváltoztathatlant, vagy meg akarja semmisíteni. (vö.: 16/546)*

Ha a jelen rossz irányán nem változtatunk kellő időben, az már visszafordíthatatlan folyamat. Akinek azonban élő hite van, ilyenkor az alábbiakra gondol: Az Istent szeretőknél minden a javukra válik; Mi ez az Örökkévalósághoz képest; Akinek van Gondviselője, nem lehet komoly gondja; stb. Az Istent szerető ember pozitív gondolkodó, számára nem létezik a világiak fejében meglévő jó és rossz hír, csak megoldandó probléma, aki tudja, hogy az lenne probléma, ha nem lenne probléma. A probléma megoldása nem csak megszüntetésével történhet, hanem az ahhoz való helyes viszony kialakításával is.

Ha nem hajlandó szembesülni valaki azzal, ami már megváltoztathatatlan, és a fentiek nem oldják fel félelmét, akkor meg kell vizsgálnia, hogy nincs-e probléma a hitével.

Ha már elkerülhetetlen megpróbáltatások várnak ránk, vannak, akik az erre való felkészítést félelmükben elutasíthatják, mert rombolónak tartják, pedig nem ez a romboló, csupán a saját félelmüket vetítik ki a segítő felkészítésre. Azt hiszik, hogy van Gondviselőjük, miközben Gondviselőjük felkészítését utasítják el.

Ha a jelen rossz irányán már nem változtatunk, és élő hitünk van, a fent említett pozitív gondolatokkal együtt élve, a megpróbáltatások idején is megőrizzük lelki békénket. A nehéz időkre való felkészítést a Gondviselőnknek tulajdonítjuk, és ezt így építő jellegűnek tartjuk. Talán soha nem volt ilyen fontos a helyes irányban való nyitottság, mint az utolsó idők kezdetén.

A hit vizsgálja kezdődött meg most, aminek végpontja az lesz, hogy bár feltétlenül hisznek abban emberek, hogy a jézusi úton járnak, egyesekben mégis kihűl a szeretet, lesznek Júdások is, akik társaikat elárulják. Nem véletlenül kérdezte Jézus, hogy amikor eljön, talál-e hitet a Földön?

Mint tudjuk, a Földön *tükör által homályban látunk* nem erkölcsi kérdésekben. Ha valaki úgy gondolja magáról, hogy az erkölcsi kérdéseken túl is *tükör által tisztán lát*, annak levelére nem válaszolok. Minek is, hiszen ő *tükör által tisztán lát* – legalább is így hiszi. Ennek azonban a valós a neve tudatlanság.

Írta: Nagy Péter

Kapta: 120 hírlevélolvasó

Leiratkozás: info@web-hang.hu, vagy hirlevel@web-hang.hu